02/12/2022

Βεροίας: “Ο Όσιος Πορφύριος έκανε υπακοή στο θέλημα του Θεού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 2 Δεκεμβρίου, εορτή του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεξανδρείας, εντός του οποίου υπάρχει παρεκκλήσιο προς τιμήν του εορταζομένου Αγίου.

Αναφερόμενος, μεταξύ άλλων, στο χάρισμα της υπακοής που διέκρινε τον Όσιο, ανέφερε: *“Ας μην ξεχνούμε ότι ο όσιος Πορφύριος, παρότι ξεκίνησε από τα Καυσοκαλύβια, μια πολύ ερημική Σκήτη, έζησε όλη τη ζωή του, εξαιτίας των προβλημάτων υγείας που είχε, μέσα στην Αθήνα, μέσα στο κέντρο της αμαρτίας, μέσα στην Ομόνοια, και όμως είχε αυτή τη χάρη του Θεού, γιατί έκανε υπακοή στο θέλημα του Θεού με πολλή ταπείνωση. Έτσι θα έχουμε και εμείς τη χάρη του Θεού, και η χάρη του θα μας βοηθά για να ζούμε την εν Χριστώ ζωή και να αξιωθούμε*

και της αιω-νίου μακαριότητος διά πρεσβειών του οσίου Πορφυρίου του Καυσο-καλυβίτου που τιμούμε και εορτά-ζου-με σήμερα”.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας

Αναλυτικότερα, ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε:

«Ἠγάπησας ταπείνωσιν καί ἤσκη--σας ὑπακοήν, ὅθεν ἐπλήσθης χαρίτων τοῦ Παρακλήτου, παμμά-καρ».

Οἱ στίχοι αὐτοί τοῦ ἐξαποστει-λα-ρίουδίδουν μία ἀπάντηση στό ἐρώ-τημα τό ὁποῖο μπορεῖ νά ὑπάρχει στήν ψυχή καί στή σκέψη τοῦ κάθε ἀνθρώπου, καί στή δική μας, πού ἤρθαμε σήμερα ἐδῶ, στόν ναό τῆς Παναγίας, ὅπου ἔχουμε ἀφιερώσει ἕνα ἱερό παρεκκλήσιο πρός τιμήν τοῦ συγχρόνου ὁσίου καί θεοφό-ρου ὄντως πατρός τῆς Ἐκκλη-σίας μας, τοῦ ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυ-σοκαλυβίτου, ἀλλά καί σέ στή σκέψη ὅσων γνωρίζουν τά θαυμαστά γε-γο-νότα πού συνδέονται μέ τή ζωή του.

Καί τό ἐρώτημα εἶναι πῶς ὁ Θεός ἔδωσε τόσα πολλά χαρίσματα στόν ὅσιο Πορφύριο καί μάλιστα ἀπό νεαρή ἡλικία, ἀπό τήν ἡλικία τῶν εἴκοσι περίπου ἐτῶν, καί ἐνῶ ἦταν ἀκόμη νεαρός μοναχός. Ὁ Θεός τόν ἀξίωσε ὄχι μόνο νά γνω-ρίζει καί νά ὁμιλεῖ γιά πράγματα καί καταστά-σεις πού συνέβησαν στό παρελθόν, ἀλλά καί νά προ-λέγει πράγματα τά ὁποῖα ἐπρό-κειτο νά συμβοῦν στό μέλλον καί νά ὁμιλεῖ γιά ἀνθρώ-πους καί τό-πους τούς ὁποίους δέν εἶχε συνα-ντήσει καί δέν εἶχε ἐπι-σκε-φθεῖ ποτέ.

Μπορεῖ ὁ ὅσιος νά μήν διακρι-νό-ταν γιά τήν κατά κόσμον σοφία καί γνώση, καθώς ἦταν ἕνας ἁπλός καί ἀγράμματος σχεδόν μοναχός ἀρχι-κά καί ἱερομόναχος στή συνέ-χεια, διακρινόταν ὅμως γιά τίς δύο με-γάλες ἀρετές, πού ἀκούσαμε προ-η-γουμένως, γιά τήν ταπείνωση καί τήν ὑπακοή. Θά μπορούσαμε μάλι-στα νά ποῦμε, κρίνοντας ἀπό τόν χρόνο κατά τόν ὁποῖο ἔλαβε τά θεῖα χαρίσματα, ὅτι ἔφθασε πολύ νωρίς σέ μεγάλα μέτρα ταπεινώ-σεως καί ὑπακοῆς, τῶν δύο ἀρετῶν πού εἶναι ἀλληλένδετες μεταξύ τους. Διότι ἡ ὑπακοή εἶναι ἀδύνα-τη χωρίς τήν ταπείνωση, ἀλλά καί ἡ ταπείνωση ἔχει ὡς φυσική συνέ-πειά της τήν ὑπακοή.

Κατόρθωσε, λοιπόν, ὁ ὅσιος Πορ-φύριος νά ἀποκτήσει πρῶτα τήν τα--πείνωση. Γνώριζε ὅτι ἀποτελεῖ τό θεμέλιο κάθε ἀρετῆς καί χωρίς αὐ-τήν τίποτε δέν μπορεῖ νά κερδί-σει καί νά ἀποκτήσει ὁ μοναχός ἀλλά καί κάθε ἄνθρωπος πού ἀγω-νί-ζε-ται. Γι᾽ αὐτό καί τήν ἔθεσε ὡς πρώ-τιστο στόχο του καί ἀγωνίσθη-κε νά τήν ἀποκτήσει βοηθούμενος καί ἀπό τήν ὑπακοή πού ἔκανε στούς Γέροντές του, διότι αὐτός πού προσπαθεῖ νά κάνει ὑπακοή, νά κάνει δηλαδή ὄχι αὐτό πού θέ-λει ὁ ἴδιος, ὄχι αὐτό πού νομίζει ὅτι εἶ-ναι σωστό, ὄχι αὐτό πού δέν προσ--κρούει στόν ἐγωισμό καί τό θέλη-μά του, ἀλλά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τό θέλημα τοῦ Γέροντος πού ἐκφράζει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, αὐτός νικᾶ τόν ἐγωισμό, ξε-ρι-ζώνει τήν ὑπερηφάνειά του καί ἀποκτᾶ ταπείνωση. Καί ἡ ταπεί-νω-ση ἀπο-τελεῖ τό κλειδί πού ξεκλει-δώνει τούς θησαυρούς τοῦ Θεοῦ, πού ἀνοίγει τούς κρουνούς τῆς θείας χάριτος σέ ὅσους τήν ἔχουν ἐνστερνισθεῖ, κατά τόν λόγο τῆς Γραφῆς ὅτι «ὁ Θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν».

Καί δί-δει τή χάρη του στούς ταπει-νούς ὁ Θεός, διότι γνωρίζει πώς δέν θά τήν σφετερισθοῦν, ἀλλά θά τήν διαχειρισθοῦν μέ τόν κατάλ-λη-λο τρόπο, χωρίς νά ὑψη-λοφρο-νοῦν καί νά ὑπερη-φα-νεύ---ονται νο-μί-ζοντας ὅτι δῆθεν εἶναι δική τους ἤ ὅτι ὁ Θεός τούς τήν ὄφειλε γιά τή μεγάλη ἀρετή τους.

Τό διαπιστώνουμε αὐτό καί στή ζωή τοῦ ὁσίου Πορφυρίου. Ἄν καί εἶχε τόσο πολλή χάρη καί εἶχε ἐπί-γνωση αὐτῆς τῆς χάριτος, δέν ὑψη-λ-ο-φρόνησε ποτέ, δέν θεώρησε ὅτι ἔκανε κάτι σπουδαῖο, γιατί εἶχε τα-πεινό φρόνημα, ἀλλά πάντοτε ἀποκάλυπτε φοβερά πράγματα μέ συστολή καί μέ ἁπλότητα.

Ἡ ὑπακοή ὅμως εἶναι ἡ δεύτερη ἀρετή τήν ὁποία ἀνταμείβει ὁ Θεός μέ τή χάρη του καί ἰδιαιτέρως μέ τό διορατικό καί προορατικό χάρισμα. Μόνο στόν ὑπάκουο ἄνθρωπο ἀποκαλύπτει ὁ Θεός ὅσα μόνο Ἐκεῖνος μπορεῖ νά γνωρίζει ὡς παντογνώστης, γιά νά τά μεταφέρει ὡς κατάλληλος ἀγω-γός στούς ἀνθρώ-πους καί νά τούς βοη-θήσει στή ζωή τους, ὅπως συνέ-βαινε καί μέ τόν ὅσιο Πορφύριο, ὁ ὁποῖος μέ τό προορατικό καί διο-ρα-τικό του χάρισμα βοήθησε πάρα πολλές ψυ-χές πού ἐρχόταν στό κελί του γιά νά τόν ρωτήσουν καί νά τόν συμ-βουλευθοῦν, ἀλλά καί ἀνθρώ-πους ἀγνώστους μέ τούς ὁποίους ἐπικοι-νω--νοῦ-σε ὁ ἴδιος, γιά νά ἀπο-καλύψει πλ-η-ρο-φορίες καί νά τούς δώσει συμβουλές χρήσιμες γιά τή ζωή τους.

Αὐτές οἱ δύο μεγάλες ἀρετές, ἡ ταπείνωση καί ὑπακοή, πού πολ-λές φορές ἐμεῖς δυστυχῶς τίς ὑποτιμοῦμε καί δέν τίς ὑπολογίζουμε, ἀποτελοῦν πρό-ξε-νο τῶν μεγάλων δωρεῶν καί χα-ρι-σμάτων πού εἶχε ὁ ὅσιος Πορ-φύ-ριος. Καί εἶναι δύο ἀρετές, τίς ὁποῖες ὅλοι μας μποροῦμε καί πρέπει νά ἐπιδιώξουμε, ἐάν θέλουμε νά ζήσουμε ἀληθινά τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Εἶναι ἁπλές καί προσιτές στόν καθένα μας, καί μποροῦμε νά ἀγω-ν-ισθοῦμε γιά νά τίς ἀποκτή-σουμε ὅπου καί ἄν ζοῦμε, καί μέσα στόν κόσμο καί μέσα στήν οἰκογένεια καί μέσα στήν ἐργασία μας καί μέσα στό μοναστήρι, ἀνε-ξάρ-τητα ἀπό τήν ἡλικία μας καί τή θέση μας. Παντοῦ καί πάντοτε μπο-ροῦμε νά προσπαθοῦμε νά εἴμε-θα ταπεινοί καί στή στάση μας ἔναντι τῶν ἀνθρώπων ἀλλά πολύ περισ-σότερο ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Παντοῦ καί πάντοτε μποροῦμε νά προσπα-θοῦμε νά εἴμεθα ὑπάκουοι στό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ. Ἄς μήν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ ὅσιος Πορφύριος, παρότι ξεκίνησε ἀπό τά Καυσοκαλύβια, μιά πολύ ἐρημική Σκήτη, ἔζησε ὅλη τή ζωή του, ἐξαιτίας τῶν προβλημάτων ὑγείας πού εἶχε, μέσα στήν Ἀθήνα, μέσα στό κέντρο τῆς ἁμαρτίας, μέσα στήν Ὁμόνοια, καί ὅμως εἶχε αὐτή τή χάρη τοῦ Θεοῦ, γιατί ἔκανε ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ μέ πολλή ταπείνωση.

Ἔτσι θά ἔχουμε καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ, καί ἡ χάρη του θά μᾶς βοηθᾶ γιά νά ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί νά ἀξιωθοῦμε καί τῆς αἰω-νίου μακαριότητος διά πρεσβειῶν τοῦ ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσο-καλυβίτου πού τιμοῦμε καί ἑορτά-ζου-με σήμερα.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ